

2016

Motto: „Ubi concordia, ibi victoria”
– Unde este unitate, acolo este reușită –
Publius Syrus

STRATEGIA DE CONSOLIDARE ȘI DEZVOLTARE A INSPECTORATULUI GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ PENTRU PERIOADA 2016-2025

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE
URGENȚĂ
INSPECTORATUL GENERAL
PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

CUPRINS

I. INTRODUCERE	2
<i>Context internațional</i>	3
<i>Context național</i>	3
II. INFORMAȚII GENERALE RELEVANTE.....	5
III. PRIORITĂȚI, POLITICI ȘI CADRU JURIDIC EXISTENTE	9
<i>Priorități</i>	9
<i>Politici publice</i>	10
<i>Cadru juridic</i>	10
IV. DEFINIREA PROBLEMEI	11
<i>Prevenire</i>	12
<i>Pregătire</i>	12
<i>Răspuns (intervenție)</i>	13
<i>Resurse umane</i>	13
<i>Logistic</i>	14
<i>Administrativ</i>	14
V. PRINCIPII GENERALE	15
VI. OBIECTIVELE GENERALE ȘI SPECIFICE ȘI REZULTATELE AȘTEPTATE	15
VII. INDICATORI DE PERFORMANȚĂ	18
VIII.IMPLICAȚII PENTRU BUGET	19
IX. IMPLICAȚII JURIDICE	19
X. IMPLEMENTARE, MONITORIZARE, EVALUARE ȘI REVIZUIRE	20
<i>Implementare</i>	20
<i>Proceduri de monitorizare și evaluare</i>	20
<i>Revizuire</i>	20

I. INTRODUCERE

Realizarea *Strategiei de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016-2025* presupune un demers teoretic prospectiv care pleacă de la premisa că modul de manifestare a situațiilor de urgență și sistemul de management al acestora din 2025 vor fi mult diferite față de cele de astăzi pentru că și provocările cu care se va confrunta sistemul vor fi altele decât cele din 2016.

La baza acestei aprecieri stă faptul că elementele de forță ale schimbării, cum ar fi globalizarea, efectele schimbărilor climatice, dezvoltarea tehnologică și modificarea rolului indivizilor în societate, au un potențial real de a reconfigura contextul în care vom acționa.

A găsi un răspuns adecvat la aceste transformări și a stabili un fir roșu al acestei evoluții este un demers provocator pentru că acest efort presupune confruntarea cu complexitatea generată de interacțiunea unor factori de schimbare multipli, cum ar fi modificările demografice, tehnologice, de mediu, și incertitudinea economică. Acest răspuns cere, deja, noi abordări, instrumente și capacități.

În acest context al transformării, următorii 10 ani de evoluție a societății românești vor fi marcați de creșterea nivelului de exigență a cetățenilor față de activitatea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (IGSU) și va genera noi provocări și necesități în domeniul situațiilor de urgență, precum și noi oportunități de consolidare și dezvoltare instituțională care trebuie abordate de o manieră organizată și integrată.

Viziune: *Inspectoratul General pentru Situații de Urgență – instituție publică aflată în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, cu statut militar, pilon principal al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, o structură performantă care asigură prevenirea, pregătirea și răspunsul în situații de urgență.*

Obiectivul fundamental: *Consolidarea și dezvoltarea IGSU în vederea creșterii capacității operaționale și de răspuns, reducerii impactului efectelor situațiilor de urgență asupra comunităților și îmbunătățirii calității misiunilor executate în folosul populației.*

Pentru asigurarea unei abordări coerente a Strategiei de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016-2025, au fost avute în vedere următoarele aspecte:

- rolul și locul IGSU în cadrul Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- starea actuală a capacităților IGSU pentru a participa la îndeplinirea celor cinci misiuni principale ale managementului situațiilor de urgență: prevenire, protecție, limitare/reducere impact, răspuns și refacere;
- identificarea vulnerabilităților și a noilor domenii de răspuns aferente acestora ce necesită a fi asumate de structurile IGSU;
- sublinierea elementelor principale ale culturii instituționale: tehnicitate; profesionalism; abordare proactivă; echilibru între schimbare și tradiție; statut militar al personalului; ancorare în realitatea cotidiană; utilizare judicioasă a resurselor; respectare a drepturilor și libertăților fundamentale;

- evidențierea indicatorilor relevanți ce trebuie monitorizați pe parcursul perioadei vizate;
- pregătirea în fiecare domeniu de răspuns crescând reziliența la un nivel care să permită adaptarea rapidă la scenariul cel mai rău cu care ne putem confrunta.

1. CONTEXT INTERNAȚIONAL

Situațiile de urgență la nivel mondial, multe dintre ele materializate în dezastre, au afectat în ultimii 10 ani peste 1.500.000.000 de persoane, din care aproximativ 700.000 de persoane decedate, peste 1.400.000 persoane rănite și au lăsat aproximativ 23.000.000 de persoane fără locuință, generând pierderi de peste 1,3 trilioane de dolari SUA.

În acest context, pentru reducerea impactului situațiilor de urgență, Organizația Națiunilor Unite a inițiat în 1999 *Strategia Internațională pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre* care a permis formularea *Cadrului de Acțiune de la Sendai pentru Reducerea Riscului de Dezastre 2015 – 2030*. Acest cadru stabilește o serie de obiective orientate către reducerea substanțială a pierderilor de vieți omenești, a afectării sănătății și bunurilor populației, a pierderilor economice și de mediu.

Apartenența României la Alianța Nord-Atlantică și intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona conduc la necesitatea configurării unui profil solid și vizibil al României în domeniul situațiilor de urgență, atât în plan intern, cât și internațional. În acest context, IGSU participă la Comitetul de Planificare a Urgențelor Civile din NATO, Comitetul de Protecție Civilă din cadrul Comisiei Europene, Mecanismul Comunitar de Protecție Civilă și la Inițiativa de Prevenire și Pregătire la Dezastre pentru Europa de Sud-Est.

Pe aceste coordonate, la nivel european, prin *Decizia nr.1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii și prin Strategia de securitate internă a Uniunii Europene în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură*, UE promovează solidaritatea, sprijinul și facilitarea coordonării acțiunilor statelor membre în materie de protecție civilă în vederea managementului integrat și a îmbunătățirii eficacității sistemelor de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre naturale și provocate de om.

Aceste elemente impun o abordare activă și integrată a continuității procesului de creștere a capacității operaționale și de răspuns a IGSU, printr-un document de politică instituțională a Ministerului Afacerilor Interne - *Strategia de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016-2025*, denumită în continuare *Strategie*.

Pentru stabilirea problemelor cu care instituția se va confrunta în următorii 10 ani de implementare a Strategiei și definirea direcțiilor care să permită consolidarea și dezvoltarea acesteia, au fost analizați factorii care vor genera schimbări în managementul situațiilor de urgență, precum și necesitățile actuale și de perspectivă ale societății românești în acest domeniu, în context european și internațional.

2. CONTEXT NAȚIONAL

Ținând cont de riscurile de producere a situațiilor de urgență și a dezastrelor, experiența în prevenire, protecție, limitare/reducere impact, răspuns și refacere, resursele la dispoziție, caracterul complex al managementului situațiilor de urgență și necesitatea implicării tuturor instituțiilor statului și a comunităților în acest efort,

România a adoptat un sistem integrat de management al situațiilor de urgență, format din structuri cu activitate permanentă și structuri cu activitate temporară și a definit prin lege relațiile dintre acestea.

Centrul de greutate al acestui sistem îl reprezintă Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, instituție specializată a Ministerului Afacerilor Interne, coordonată de Departamentul pentru Situații de Urgență, care realizează managementul permanent al activităților de prevenire, pregătire și răspuns în situații de urgență, precum și reprezentarea și cooperarea la nivel național și internațional în domeniile protecției civile și apărării împotriva incendiilor, potrivit competențelor legale.

În cadrul procesului de realizare a capacităților principalelor misiuni care să permită un management performant al situațiilor de urgență, IGSU este afectat de o serie de probleme recurente:

- creșterea insuficientă a capacității operaționale și de răspuns în raport cu necesitățile societății și cu exigențele cetățenilor, ca urmare a alocării în ultimii ani a resurselor financiare pe principiul suficienței;
- executarea misiunilor de intervenție la incendii cu tehnica specifică, având o uzură morală și fizică accentuată (56% din tehnica de intervenție are vechimea în serviciu mai mare de 20 ani);
- creșterea numărului, diversității și sensibilității intervențiilor (în anul 2015 s-a răspuns la 342.161 solicitări de asistență medicală de urgență și descarcerare, în creștere cu 11% față de 2014 și 7.312 intervenții pentru asistență persoane, în creștere cu 12% raportat la numărul intervențiilor din 2014, însumând un consum de resurse umane de 965.162 ore), în condițiile în care resursa umană se confruntă cu nevoia de adaptare continuă a competențelor (2-3 specializări: medicală, stingere incendii, scafandri, alpiniști, CBRN etc.);
- parcurgerea unui proces de îmbătrânire graduală și sistematică a efectivelor și de pierderi de personal (în anul 2025 doar 6,4% din totalul efectivelor va avea vârsta mai mică sau egală cu 35 de ani, iar în ceea ce privește raportul intrărilor și ieșirilor din sistem, din anul 2009 până în anul 2015, am asistat la o scădere a corpului subofițerilor în procent de 13%);
- lipsa unei dotări și a unei pregătiri adecvate care să permită un răspuns eficient pentru următoarele tipuri de risc și misiuni: cutremure, inundații, accidente CBRN (chimic, biologic, radiologic, nuclear), situații necesitând intervenția de urgență în sistem integrat în apele teritoriale (incendii, căutare-salvare etc);
- necesitatea acoperirii de noi competențe în domeniul situațiilor de urgență;
- întâzieri în promovarea unui management al performanței în cadrul activității curente a instituției.

Concretizarea viziunii, rezolvarea acestor probleme și asigurarea unui răspuns adecvat la provocările și necesitățile generate de evoluția societății românești în următorii 10 ani impun realizarea unui cadru programatic coerent, asigurat de prezenta Strategie.

Implementarea măsurilor Strategiei este însoțită de implicații organizatorice, juridice și financiare. Oportunitatea principală a instituției este reprezentată de existența programelor cu finanțare europeană, IGSU având experiența și capacitatea necesară de a elabora proiecte eligibile pentru exercițiile financiare ale Uniunii Europene din perioadele 2014-2020, respectiv 2021-2027.

Asigurarea calității și a parametrilor optimi de funcționare, precum și evaluarea etapizată și finală, în scopul revizuirii, adaptării și stabilirii gradului de succes, vor fi realizate prin monitorizarea procesului de implementare a Strategiei, transpus în Planul de acțiune.

II. INFORMAȚII GENERALE RELEVANTE

În domeniul situațiilor de urgență România a fost afectată de riscuri a căror amploare, intensitate, frecvență și mod de manifestare au generat un impact negativ important asupra dezvoltării sociale și economice, impunând alocarea unor resurse materiale, umane și financiare substanțiale pentru restabilirea stării de normalitate.

Manifestarea de riscuri a impus o studiere secvențială a acestora (o analiză integrată este în curs de realizare prin Proiectul *Evaluarea riscurilor de dezastre la nivel național - RO-RISK*) care a permis identificarea a 9 riscuri, grupate în 4 categorii cu următoarele caracteristici:

- **Riscul de incendiu:** frecvență ridicată; afectează domenii economice și sociale importante: construcții, instalații, păduri, mijloace de transport, culturi agricole etc.;
- **Riscurile naturale:** repetabilitate, predictibilitate scăzută sau impredictibilitate, cu impact deosebit în ceea ce privește pierderile umane și materiale; necesitatea unor mijloace complexe pentru intervenție și a unui parteneriat dinamic;
- **Riscurile tehnologice:** frecvență în creștere; impact deosebit; mijloace complexe și specializate pentru răspuns;
- **Riscurile biologice:** ciclicitate; impredictibilitate; arie mare de manifestare; măsuri profilactice și de combatere importante.

Riscul de incendiu reprezintă cel mai frecvent tip de risc, înregistrând fluctuații semnificative de la an la an (în perioada 2008-2015, creștere de la 15.500 la 26.247), numărul victimelor înregistrate anual fiind de peste 200 de persoane decedate și între 400 și 600 de persoane rănite. Principalele cauze generatoare de incendii sunt exploatarea instalațiilor electrice cu improvizații ori defecțiuni (circa 26%), utilizarea focului deschis fără respectarea normelor (circa 15%), neverificarea și neîntreținerea coșurilor de fum (circa 14%) și acțiunile intenționate (circa 10%).

Abordarea riscului de incendiu este extinsă, în prezent, la situații specifice, cum ar fi: incendiile de pădure, incendiile care se manifestă la clădiri înalte și foarte înalte, depozite și hale industriale, nave și platforme maritime aflate în apele teritoriale, în tuneluri rutiere sau feroviare etc.

Riscurile naturale, care au potențial de a genera dezastre, au următoarele elemente caracteristice:

1. Cutremurul - România are o seismicitate ridicată, cu originea în zona Vrancea, în zonele subcarpatice și mai puțin în părțile de nord – vest și vest ale țării. Edificator în acest sens sunt cutremurele majore care au avut loc în România și urmările acestora. Amintim cutremurul din 4 martie 1977 care a provocat 1.570 de morți, peste

11.300 de răniți, 35.000 de familii sinistrate și 32.900 de locuințe prăbușite sau grav avariate și cutremurul din 10 noiembrie 1940 care a cauzat circa 1.000 de morți și 4.000 de răniți.

Riscul de producere a unui cutremur major se menține, iar în zonele care pot fi afectate de acesta locuiește 75% din populația României și există importante elemente de infrastructură critică.

2. Inundațiile se manifestă aproape anual prin acumulări de apă determinate de scurgeri de pe versanți, refulări ale sistemelor de preluare a apelor pluviale, viituri și creșteri de debite notabile în zonele inundabile (circa 1,3 milioane de hectare), unde locuiesc aproximativ 500.000 de locuitori. Pe timpul acestora s-au produs pierderi de vieți omenești și pagube materiale deosebite, în special în sudul, centrul, vestul și nordul teritoriului, în bazinele hidrografice ale râurilor Someș, Crișuri, Siret, Mureș, Tisa, Olt, Argeș, Ialomița și fluviului Dunărea.

Istoricul inundațiilor în România indică impactul deosebit al acestui risc asupra populației și infrastructurii: inundațiile din 2005 și 2006 au afectat peste 1,5 milioane de persoane (93 de morți), au distrus o parte importantă a infrastructurii și au provocat distrugerii estimate la peste 2 miliarde Euro.

3. Alunecările de teren sunt destul de răspândite în România, suprafața totală de teren supusă acestui risc fiind apreciată la 900.000 hectare (34 de municipii, 78 de orașe mici, 875 de comune aflate pe 7 cursuri de apă: Prut – 151.235 ha, Bârladul Mijlociu – 117.541 ha, Bârladul Superior – 88.700 ha, Tutova – 62.164 ha, Racova – 48.543 ha, Vasluiet – 45.464 ha și Crasna – 25.942 ha).

4. Seceta se manifestă ciclic în România, în special în zona de sud și de est și are un impact semnificativ pentru:

- sănătatea populației, în special a copiilor și vârstnicilor, influențând în mod negativ serviciile de sănătate care sunt suprasolicitate chiar și în condiții meteo normale;

- siguranța alimentară: probleme în agricultură cauzate de lipsa apei și de o abordare nesustenabilă în ceea ce privește cultivarea terenurilor la nivelul de subsistență;

- biodiversitatea: întreruperi ale dinamicii ecosistemelor din cauza temperaturilor mari, modificării modelelor de repartizare a precipitațiilor și incendiilor de pădure (din suprafața de aproximativ 6,5 mil. ha acoperită de pădure a României se pierd anual circa 350 ha în urma incendiilor).

Riscurile tehnologice sunt determinate de capacitățile de producție, transport și depozitare în care sunt folosite materiale sau substanțe periculoase, după cum urmează:

1. Riscul nuclear și radiologic este localizat astfel:

1.1. Zona Cernavodă din cauza Centralei Nuclearoelectrice „CNE PROD CERNAVODĂ”. Aceasta este proiectată pentru cinci reactoare CANDU 660 anvelopate, considerate foarte sigure în exploatare. Un accident grav la Centrala Nuclearoelectrică

„CNE PROD CERNAVODĂ”, deși foarte puțin probabil datorită sistemelor speciale de securitate și anvelopei, ar putea afecta parțial trei județe și Delta Dunării.

1.2. Zona Bechet-Dolj din cauza Centralei Nucleareoelectrice „CNE Kozloduy” din Bulgaria.

Conform dimensiunilor actuale ale zonelor de planificare la urgență, pregătirile pentru un accident nuclear la CNE KOZLODUY acoperă șapte județe din sudul României. Se consideră că un accident nuclear major poate conduce la contaminarea fluviului Dunărea, cu consecințe grave în aval, nefiind exclusă manifestarea unor efecte în rezervația naturală Delta Dunării.

1.3. Zona Pitești-Mioveni datorită unui reactor de cercetare de tip TRIGA de 14 MW, cu intrare în funcțiune în anul 1979, dar cu consecințe mult diminuate în caz de accident nuclear având în vedere puterea sa mică și factorii intrinseci de securitate.

La această dată, în România mai există aproximativ 600 de instalații care folosesc radiații ionizante. Aceste aplicații nu prezintă pentru populație un pericol imediat, dar pot afecta personalul propriu în cazul nerespectării procedurilor de lucru.

2. Riscul de accidente majore în care să fie implicate **substanțe periculoase** este determinat de existența pe teritoriul României a unui număr de peste 300 de obiective care se supun prevederilor *Directivei 2012/18/UE (SEVESO III) a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului*. În perioada 2008-2011 au avut loc 13 incidente (2 în 2008, 3 în 2009, 4 în 2010, 4 în 2011), fiind de reținut și faptul că teritoriul național este tranzitat de transporturi speciale de substanțe periculoase.

Riscurile biologice la nivelul României prezintă următoarele caracteristici:

1. Epidemiile - sunt favorizate de sărăcie, lipsa de igienă, infestarea apei, aglomerarea gunoaielor menajere, dar și de facilitățile în domeniul transportului și de fenomenul de globalizare care a permis contaminarea unor populații aflate la mare distanță de locul de declanșare.

Virusul hemoragic Ebola, Zika și alți viruși sau agenți patogeni cu grad mare de contaminare sunt o prezență posibilă și probabilă pe teritoriul României, chiar dacă aceasta se găsește la mare distanță de focarul de îmbolnăvire, edificator fiind în acest sens necesitatea măsurilor profilactice și de răspuns gestionate prin *Comitetul Național Ebola* (transformat în *Comitetul Național pentru Boli Înalt Contagioase*).

2. Epizootiile și zoonozele reprezintă răspândirea în masă, în rândul animalelor, a unor boli infecto-contagioase, unele dintre ele putând fi transmise și la oameni prin contactul direct sau prin consumul de produse de origine animală contaminate (AH₁N₁, H₅N₁, boala limbii albastre etc).

Aceste riscuri se pot manifesta individual sau combinat, două sau mai multe (multi-risc: exemplu - cutremur urmat de incendii), fapt care generează abordarea integrată bazată pe scenariile multi-risc a răspunsului în situații de urgență.

3. Terorismul biologic este favorizat de răspândirea intenționată a unui agent patogen înalt contagios ce poate avea un impact devastator pe plan local, regional, național sau internațional. Combaterea efectelor acestuia necesită o intervenție integrată cu celelalte structuri responsabile și, implicit, dotarea cu mijloace tehnice și echipamente specifice.

La întrebarea *Cât de pregătit este IGSU să-și îndeplinească cele 5 misiuni¹ care îi revin pentru a face față acestor riscuri?*, analiza SWOT a instituției oferă o serie de răspunsuri.

Mediul intern	
Puncte tari	Puncte slabe
<ol style="list-style-type: none"> 1. Instituție centralizată și specializată în managementul situațiilor de urgență. 2. Stabilitate instituțională. 3. Domenii de competență bine definite și abordare integrată. 4. Concepție de acțiune flexibilă, bazată pe structuri specializate dispersate la nivel județean și local, dar capabile de a se concentra în timp scurt în orice punct de pe teritoriul național. 5. Complementaritatea acțiunilor de prevenire, pregătire și răspuns în situații de urgență. 6. Abordare integrată a apărării împotriva incendiilor, protecției civile și asistenței medicale de urgență. 7. Consolidarea rolului de autoritate de stat. 8. Sistem de comandă și control performant. 9. Implementarea unor standarde și proceduri de lucru performante. 10. Armonizare și cooperare internațională. 11. Cultură instituțională durabilă. 12. Parteneriate cu instituții publice și ONG-uri cu atribuții în domeniu. 13. Capacitatea de a atrage, coordona, implementa și monitoriza resurse financiare externe. 14. Transparență și deschidere către societatea civilă. 15. Comunicare și informare publică consolidată. 16. Instituție aflată în coordonarea unui departament pentru situații de urgență, cu rol integrator al resurselor și forțelor implicate în situațiile de urgență, ce conduce la flexibilizarea și facilitarea colaborării între structurile cu rol în managementul situațiilor de urgență. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Deficitul de înzestrare cu mijloace de intervenție limitează realizarea concepției de acțiune. 2. Lipsa unei evaluări a riscurilor cu incidență la nivel național. 3. Lipsa unor planuri de management al riscurilor corelate cu potențialele consecințe ale manifestării unor tipuri de risc. 4. Acoperirea teritorială (locală) insuficientă. 5. Inexistența unei legi de organizare și funcționare a instituției. 6. Suprareglementarea domeniului și existența unor acte normative caduce. 7. Numărul redus de poligoane specializate pentru desfășurarea activităților de pregătire/antrenare. 8. Pregătirea personalului adaptată insuficient tipurilor de risc gestionate. 9. Orientarea activităților de prevenire fără a ține cont de evoluția și tendințele situației operative. 10. Încadrarea insuficientă cu personal specializat pe tipuri de risc. 11. Procesul de îmbătrânire a personalului operativ. 12. Progres lent al procesului de construire a unor imobile noi, respectiv de consolidare/ modernizare/ extindere a clădirilor. 13. Management al calității neimplementat. 14. Standarde și proceduri insuficient aplicate. 15. Existența unor aplicații informatice paralele și cu eficiență redusă.

¹ prevenire, protecție, limitare/reducere impact, răspuns și refacere

Mediul extern	
Oportunități	Amenințări
<p>1. Existența posibilităților de finanțare din fonduri externe.</p> <p>2. Preocuparea Guvernului și a cetățenilor pentru creșterea performanței în managementul situațiilor de urgență.</p> <p>3. Participarea în cadrul Mecanismului de Protecție Civilă al Uniunii Europene.</p> <p>4. Posibilitatea creării modulelor de protecție civilă specifice tipurilor de riscuri și acreditarea International Search and Rescue Advisory Group.</p> <p>5. Accesul la standardele, procedurile și bunelor practici existente la nivelul structurilor similare din alte state europene.</p> <p>6. Preocupare la nivel regional și al Uniunii Europene/NATO de dezvoltare a mecanismelor de cooperare civil-militară în abordarea urgențelor.</p> <p>7. Evoluții importante ale tehnologiei în domeniul situațiilor de urgență (prevenire, pregătire și răspuns).</p> <p>8. Crearea și funcționarea unor mecanisme regionale care să sprijine reducerea riscului la dezastre.</p> <p>9. Stabilirea unor planuri de management a riscurilor în corelare cu rezultatul evaluărilor și nivelul estimat al consecințelor.</p> <p>10. Existența unui mediu competitiv în ceea ce privește acordarea asistenței medicale de urgență.</p> <p>11. Creșterea importanței sociale a prevenirii și interesul ridicat al mass-media pentru situațiile de urgență.</p>	<p>1. Manifestarea unor tipuri de risc care pot genera dezastre și care pot depăși capacitatea operațională și de răspuns a IGSU.</p> <p>2. Apariția unor noi tipuri de risc și amenințări care pot genera situații de urgență complexe.</p> <p>3. Creșterea exponențială a numărului intervențiilor specifice și frecvența crescândă a situațiilor de urgență de amploare sau intensitate deosebită.</p> <p>4. Complexitatea și durata procesului de adoptare a modificărilor și completărilor cadrului legal din domeniul managementului situațiilor de urgență.</p> <p>5. Instabilitatea în asigurarea managementului instituțional și inconsecvența în aplicarea politicilor publice în domeniu.</p> <p>6. Consolidarea insuficientă a parteneriatului dinamic cu societatea.</p> <p>7. Nivelul redus de dezvoltare a societății și cultura redusă privind securitatea la incendiu.</p> <p>8. Criză sau recesiune economică.</p> <p>9. Lipsa unui sistem unitar de management al calității la nivelul administrației publice și a unui cadru de autoevaluare a modului de funcționare.</p> <p>10. Complexitatea procedurilor administrative și financiare.</p> <p>11. Diversificarea pieței furnizorilor de mijloace tehnice pentru managementul situațiilor de urgență, fapt ce îngreunează asigurarea mentenanței echipamentelor.</p>

III. PRIORITĂȚI, POLITICI ȘI CADRU JURIDIC EXISTENT

PRIORITĂȚI

Prioritățile IGSU de consolidare și dezvoltare sunt generate de procesele de schimbare care dinamizează și influențează pozitiv sau negativ evoluția societății românești. Raportat la aceste procese, au fost identificate trei categorii de factori care vor avea un impact deosebit asupra evoluției societății românești și, implicit, asupra procesului de consolidare și dezvoltarea a IGSU:

- **factori sociali și tehnologici:** inovarea tehnologică și dependența de aceasta; schimbarea rolului individului în societate; accesul universal la informație și la folosirea acesteia; schimbările demografice;

- **factorii de mediu:** schimbările climatice și efectele negative din ce în ce mai evidente;
- **factorii economici și politici:** creșterea interdependențelor regionale și globale; bugetul guvernamental; infrastructura critică; evoluția amenințării teroriste.

Manifestarea acestor factori de schimbare, care trasează liniile de forță ale evoluțiilor în domeniul managementului situațiilor de urgență, solicită IGSU să consolideze și să dezvolte prioritar următoarele elemente:

- capabilități esențiale de prevenire, protecție, limitare/reducere impact, răspuns, refacere pentru a face față unor noi provocări;
- calitatea resursei umane;
- proceduri, standarde, reglementări și instrumente inovative de optimizare a resurselor și anticipare a situațiilor de urgență pentru a asigura managementul unor situații complexe sau fără precedent;
- un parteneriat dinamic cu societatea pentru a răspunde noilor cerințe și pentru a integra noi competențe și capabilități;
- capacitatea de comandă și control;
- capacitatea de a promova noile tehnologii în prevenire, pregătire și răspuns.

Prioritățile instituției includ activități specifice pentru realizarea capacității operaționale și de răspuns necesare managementului situațiilor de urgență, reducerii impactului factorilor de risc, concomitent cu creșterea gradului de dotare pentru oferirea unui răspuns credibil în procesul de restabilire a stării de normalitate după dezastre.

POLITICI PUBLICE

Având ca punct de plecare obiectivul nr.5 - *Creșterea capacității de reziliență a Europei în caz de crize și de dezastre* cuprins în *Strategia de securitate internă a Uniunii Europene în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură*, în stabilirea acțiunilor pentru perioada 2016-2025 au fost avute în vedere și următoarele documente strategice:

- *Programul de Guvernare 2015-2016;*
- *Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015-2019;*
- *Strategia națională de protecție civilă;*
- *Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență;*
- *Planul strategic instituțional al MAI 2014-2016;*
- *Strategia națională de comunicare și informare publică pentru situații de urgență.*

CADRU JURIDIC

Perfectibil și într-o permanentă armonizare cu reglementările europene și cu evoluția situației operative, cadrul juridic cuprinde în prezent următoarele acte normative de referință în domeniu:

- Legea nr.307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.481/2004 privind protecția civilă, republicată, cu modificările ulterioare;

- Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății – Titlul IV - Sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.15/2005;
- Ordonanța Guvernului nr.88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări prin Legea nr.363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr.104/2014, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr.94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr.1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr.1.492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr.557/2016 privind managementul tipurilor de risc;
- Hotărârea Guvernului nr.768/2016 privind organizarea și funcționarea Platformei naționale pentru reducerea riscurilor la dezastre.

IV. DEFINIREA PROBLEMEI

Principalii factori care vor marca managementul situațiilor de urgență în următorii 10 ani și care vor avea un impact puternic asupra acestuia sunt: manifestarea cu o ritmicitate crescută a situațiilor de urgență generate de factori naturali; îmbătrânirea și scăderea demografică; creșterea exigenței comunității privind serviciile oferite; concentrarea populației în poluri urbane; scăderea solidarității colective; apariția noilor tehnologii care conduc la un potențial risc de producere a unor situații de urgență de amploare, de intensitate și complexitate sporite etc.

Necesitatea de adaptare dinamică și succesivă, care să asigure abordarea multidisciplinară a riscurilor, integrarea intervențiilor de descarcerare, CBRN, pirotehnice, căutare-salvare din medii ostile vieții, acordare a primului ajutor calificat, este principala problemă a IGSU în acest context economic, politic, social, tehnologic.

Această cerință trebuie să se realizeze prin consolidarea rolului de pilon în domeniul situațiilor de urgență, folosirea mai eficientă a resursei umane disponibilă, dotarea foarte bună, introducerea noilor tehnologii în activitatea curentă, consolidarea capacității administrative și modernizarea procedurilor de intervenție.

Pentru identificarea principalelor direcții de acțiune, care necesită a fi consolidate și dezvoltate în cadrul IGSU, a fost elaborată o analiză instituțională care a relevat

existența unor probleme specifice următoarelor domenii de activitate: prevenire, pregătire, răspuns, resurse umane, logistică și capacitate administrativă.

1. PREVENIRE

Prevenirea situațiilor de urgență are un impact major în reducerea riscului și în diminuarea consecințelor acestuia și se realizează prin exercitarea competențelor de aplicare a legii, activitatea de supraveghere a pieții și cea de avizare și autorizare în domeniile apărării împotriva incendiilor și protecției civile.

Exercitarea rolului de autoritate națională în domeniu este influențată negativ de manifestarea următoarelor vulnerabilități:

Vulnerabilități în activitatea de prevenire

- Adaptarea insuficientă a cadrului legal la necesitățile societății și perpetuarea unor elemente legislative caduce
- Suprareglementarea legislației secundare și terțiare din domeniu
- Promovarea insuficientă la nivelul personalului a culturii de instituție de aplicare a legii
- Neimplicarea corespunzătoare a personalului din structurile operative în activitatea de prevenire
- Activitatea insuficientă în domeniile supravegherii pieței și protecției civile
- Lipsa unei baze de date integrate și dotarea insuficientă cu mijloace din domeniul tehnologiei informației
- Existența unor probleme de organizare structurală și de organizare a muncii
- Dificultăți în asigurarea personalului calificat în domeniul inspecției de prevenire
- Consolidarea insuficientă a parteneriatului cu societatea civilă
- Riscul de corupție al personalului din inspecția de prevenire

2. PREGĂTIRE

Având ca grupuri țintă autoritățile publice centrale și locale, instituțiile și populația, pregătirea desfășurată de IGSU vizează îmbunătățirea rezilienței pe cele 4 categorii: incendii, riscuri naturale, biologice și tehnologice.

Exercitarea rolului de autoritate națională în domeniul pregătirii pentru situații de urgență și finalitatea acestei activități sunt afectate de manifestarea următoarelor vulnerabilități:

Vulnerabilități în activitatea de pregătire

- Concepție deficitară în privința pregătirii în domeniul situațiilor de urgență
- Resurse umane și materiale insuficiente la Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență - CNPPMSU și la centrele zonale aferente
- Conlucrare redusă a societății civile la activitățile de pregătire în domeniul situațiilor de urgență
- Activitate de voluntariat incipientă
- Lipsa unui sistem național integrat de înștiințare-avertizare și alarmare
- Implicarea insuficientă a inspectoratelor pentru situații de urgență în activitatea de pregătire
- Lipsa centrelor zonale de pregătire a personalului operativ

- Inexistența unor forme de pregătire instituționale adecvate pentru abordarea unor riscuri cum sunt epidemiile și efectele bioterorismului
- Specializarea insuficientă a personalului în anumite domenii de acțiune
- Capacități de pregătire (perfecționare, specializare) insuficiente

3. RĂSPUNS (INTERVENȚIE)

Asigurarea răspunsului în situații de urgență este componenta pe care IGSU pune cel mai mare accent în momentul actual, prin promovarea unei concepții de răspuns care permite trecerea rapidă de la gestionarea situațiilor curente (incidente) la managementul unor situații de urgență de amploare.

Această concepție permite acoperirea riscurilor la nivel național prin dispersarea forțelor și mijloacelor la nivel județean, consolidarea unor capacități operaționale multi-risc modulare și interoperabile, judicios amplasate teritorial și concentrarea rapidă a acestora în funcție de nevoile operative.

Aplicarea în practică a acestei concepții de răspuns, care acoperă toată gama de intervenții și permite o acțiune graduală și specializată în raport de amploarea, intensitatea, natura și durata situației de urgență, este grevată în acest moment de manifestarea următoarelor vulnerabilități:

Vulnerabilități în activitatea de răspuns

- Dotarea insuficientă cu mijloace tehnice și echipamente necesare realizării unui răspuns multirisc performant
- Dezvoltarea insuficientă a sistemului de comandă și control al IGSU
- Dezvoltarea insuficientă la nivelul unităților administrativ-teritoriale a subunităților de intervenție pentru a asigura reducerea timpului de răspuns
- Implementarea parțială a unor standarde și proceduri de acțiune
- Aplicarea insuficientă a conceptului de lecții învățate (learning organization)
- Capacitate prospectivă insuficientă pentru anticiparea unor noi riscuri și, implicit, a unor noi nevoi de modernizare a concepției de răspuns
- Insuficienta consolidare a capacităților de răspuns și a cooperării la nivel regional și transfrontalier

4. RESURSE UMANE

Resursa umană a IGSU este într-un proces continuu de consolidare și dezvoltare, prin aplicarea procedurilor legale de recrutare, selecție și încadrare, modificarea structurilor, modernizarea procesului de formare profesională inițială și continuă, precum și prin omogenizarea și consolidarea culturii instituționale.

La noile provocări și necesități instituționale, resursa umană trebuie să răspundă printr-un proces de adaptare succesivă, marcat de următoarele vulnerabilități:

Vulnerabilitățile resursei umane

- Vârsta medie a personalului este de 38 ani și există aproximativ 1.335 de cadre care vor ieși la pensie pentru limită de vârstă în grad în intervalul 2016-2026 (în 2026, vor exista în jur de 6.170 de pompieri cu vârsta cuprinsă între 50-56 ani)
- Reglementări insuficiente referitoare la specialități
- Adaptarea tardivă a conținutului pregătirii la necesitățile de formare inițială și

continuă a personalului

- Capacitate limitată a școlilor și centrelor de formare inițială și continuă
- Predictibilitate redusă a evoluției în carieră a personalului din cauza lipsei unui ghid al carierei specific domeniului situațiilor de urgență
- Planificarea și organizarea deficitară a muncii
- Condițiile de muncă ale personalului sunt parțial asigurate corect
- Inexistența unui Centru național de excelență în pregătirea personalului operativ cu atribuții de comandă a structurilor

5. LOGISTICĂ

Afectat de subfinanțarea IGSU din ultimii 6 ani, managementul logistic nu a avut posibilitatea să asigure echipamentele și tehnica necesare în conformitate cu cerințele formulate de partea operativă. Această imposibilitate este dată de existența și persistența următoarelor vulnerabilități:

Vulnerabilități în activitatea de asigurare logistică

- Subfinanțarea domeniului logistic în ceea ce privește investițiile, precum și mentenanța bunurilor mobile și imobile
- Vechimea mare a tehnicii în serviciu pentru intervenția la incendii și relativ mare a tehnicii de intervenție la prim-ajutor calificat și asistență medicală de urgență (56% din autospecialele de stingere au o vechime mai mare de 20 de ani, iar 45% din ambulanțele SMURD au 8 ani vechime în exploatare)
- Gradul de dotare modest sau chiar absent cu autospeciale, mijloace speciale de intervenție și echipamente pentru executarea unor misiuni operative: asanare pirotehnică, intervenție CBRN, căutare-salvare urbană, căutare-salvare și intervenții specifice în apele teritoriale, adăpostire, înștiințare-alarmare
- Reglementări administrative dificile și manieră de lucru reactivă și birocratică a personalului care încadrează structurile suport
- Lipsa unei evidențe electronice a patrimoniului IGSU, precum și existența a 32 de clădiri încadrate în categoria construcțiilor cu risc seismic ridicat
- Dotarea insuficientă cu echipamente de protecție individuală
- Lipsa unor stocuri de materiale și tehnică necesare gestionării unor situații de urgență majore (ex: cutremur)
- Sistem de comunicații și tehnologia informației insuficient modernizat
- Neasigurarea din punct de vedere logistic a misiunilor prin inexistența capacităților de hrănire pentru efectivele unităților
- Lipsa unor centre de refacere psihică și fizică a personalului operativ de intervenție

6. ADMINISTRATIV

Domeniul administrativ a cunoscut în ultimii ani o consolidare accentuată sub impulsul unor modificări legislative care au generat mai multă claritate în fluxul informațional și în ceea ce privește competențele și responsabilitățile. În acest demers un rol important îl are aplicarea principiului subsidiarității și respectarea lanțului de comandă ierarhic.

În ciuda acestor elemente de progres mai sunt o serie de vulnerabilități care afectează activitatea IGSU:

Vulnerabilități care se manifestă în domeniul administrativ

- Tendința de birocratizare excesivă a activității
- Carențe în pregătirea practică a personalului care încadrează acest domeniu
- Lipsa unor criterii de performanță
- Promovarea insuficientă a managementului calității în domeniu
- Rezistența la schimbare
- Folosirea insuficientă a mijloacelor informatice (baze de date, semnătură electronică, acreditarea unor rețele, organizarea muncii)

V. PRINCIPII GENERALE

În activitatea de rezolvare a problemelor cu care se confruntă și de concretizare a prezentei Strategii, IGSU aplică următoarele principii:

Legalității	măsurile în domeniul situațiilor de urgență sunt în concordanță cu legislația în vigoare
Transparenței	informațiile referitoare la impactul situațiilor de urgență asupra comunităților trebuie să fie clare, obiective și ușor accesibile tuturor cetățenilor ce au fost, sunt sau pot fi afectați de producerea acestora
Cooperării	IGSU dovedește disponibilitate pentru cooperare cu instituții publice sau private, precum și cu societatea civilă
Coerenței	măsurile adoptate pentru îndeplinirea obiectivelor asumate vor fi elaborate și aplicate în mod sistematic
Subsidiarității	problemele apărute la un moment dat sunt soluționate la cel mai apropiat nivel decizional al acestora
Gradualității	abordarea treptată a activităților asumate, în funcție de complexitatea acestora și termenul de finalizare
Eficienței	utilizarea optimă a resurselor în vederea atingerii obiectivelor din responsabilitatea structurilor cu atribuții în domeniul managementului și gestionării situațiilor de urgență
Abordării holistice a riscurilor (all hazard approach)	prevenirea, pregătirea și răspunsul se asigură luând în considerare toate riscurile cu care se confruntă România, precum și efectele cumulate ale acestora.

VI. OBIECTIVELE GENERALE ȘI SPECIFICE ȘI REZULTATELE AȘTEPTATE

Obiectivul general nr.1: Consolidarea rolului de autoritate în domeniul situațiilor de urgență

Obiective specifice	1.1. Perfecționarea legislației în domeniu
	1.2. Îmbunătățirea capacității personalului de aplicare a legii
	1.3. Perfecționarea structurilor, standardelor și procedurilor de lucru ale inspecției de prevenire

	1.4. Consolidarea activității de supraveghere a pieței și a celei de avizare și autorizare
Rezultate așteptate	<ol style="list-style-type: none"> 1. Îmbunătățirea legislației primare, secundare și terțiare în domeniile apărării împotriva incendiilor și protecției civile 2. Respectarea și aplicarea de către cetățeni, instituții și mediul privat a prevederile legale în domeniu 3. Actualizarea procedurilor de avizare și autorizare prin eliminarea verigilor inutile 4. Reducerea numărului de persoane și a bunurilor afectate de situații de urgență 5. Promovarea și aplicarea noilor tehnologii care asigură reducerea impactului situațiilor de urgență 6. Implicarea activă a personalului operativ în activitatea de aplicare a legii în domeniul prevenirii situațiilor de urgență 7. Crearea și operaționalizarea componentei de cercetare a cauzelor de producere a incendiilor

Obiectivul general nr.2: Consolidarea capacității de pregătire în situații de urgență a populației, autorităților, precum și instituțiilor și operatorilor privați, în special a celor care gestionează infrastructura critică.

Obiective specifice	<ol style="list-style-type: none"> 2.1. Consolidarea activității de comunicare și informare preventivă 2.2. Consolidarea activității de pregătire a persoanelor cu atribuții în managementul situațiilor de urgență 2.3. Consolidarea rolului de instituție responsabilă cu formarea personalului serviciilor voluntare și private pentru situații de urgență, precum și de instituție care avizează sectorul de competență și dotarea serviciilor voluntare și private. 2.4. Preluarea responsabilităților de alertare a populației prin modernizarea și eficientizarea sistemului național integrat de înștiințare-avertizare și alarmare
Rezultate așteptate	<ol style="list-style-type: none"> 1. Elaborarea unei concepții integrate de pregătire 2. Dezvoltarea CNPPMSU și a centrelor zonale de pregătire, precum și realizarea altora noi, în funcție de nevoile și performanțele de pregătire 3. Dezvoltarea și asigurarea fondului național de adăpostire 4. Nivel crescut de pregătire și educare a populației în domeniul situațiilor de urgență 5. Asigurarea pregătirii decidenților de la nivelul instituțiilor și administrației publice centrale și locale în ceea ce privește responsabilitățile, modul de acțiune în situații de urgență și optimizarea capacității de autoprotecție 6. Realizarea unui sistem național integrat de înștiințare-avertizare și alarmare eficient 7. Consolidarea voluntariatului în cadrul instituției 8. Îmbunătățirea activității serviciilor voluntare și private pentru situații

de urgență prin asigurarea formării și evaluării personalului, precum și avizarea sectorului de competență, a tehnicii și bazei logistice aferente

9. Introducerea unor elemente tehnologice noi de detectare și semnalare a incendiilor în fiecare clădire publică și privată

Obiectivul general nr.3: Consolidarea și dezvoltarea capacității operaționale și de răspuns

Obiective specifice

3.1. Creșterea capacității de răspuns integrat în situații de urgență medicală, incendii și protecție civilă

3.2. Implementarea unor noi standarde, proceduri operaționale și tehnologii moderne

3.3. Dezvoltarea rețelei de puncte de lucru și creșterea mobilității

3.4. Consolidarea cooperării la nivel național și internațional

3.5 Creșterea participării voluntarilor în echipele de intervenție ale IGSU

Rezultate așteptate

1. Timpul de răspuns redus

2. Adaptarea rapidă la noile tipuri de situații de urgență care vor apărea

3. Consecințe limitate ale situațiilor de urgență (scăderea numărului de victime și limitarea patrimoniului afectat)

4. Îmbunătățirea circuitului informațional și a cooperării

5. Participarea activă în cadrul mecanismelor de cooperare și asistență internațională

6. Asigurarea unui răspuns adecvat în cazul unui dezastru major sau pentru mai multe situații de urgență de amploare

7. Creșterea capacității de răspuns prin recrutarea voluntarilor

Obiectivul general nr.4: Consolidarea capacității umane, logistice și administrative

Obiective specifice

4.1. Îmbunătățirea dotării cu echipamente și mijloace tehnice, bunuri materiale și echipamente de protecție adaptate tuturor categoriilor de misiuni

4.2. Dezvoltarea patrimoniului imobiliar și îmbunătățirea condițiilor de pregătire, muncă, cazare, depozitare și garare

4.3. Modernizarea sistemului de comunicații și tehnologia informației

4.4. Îmbunătățirea politicii de personal pentru recrutare, selecționare, formare și asigurarea unei evoluții coerente și predictibile în carieră

4.5. Consolidarea și adaptarea la standardele internaționale a sistemului de formare profesională inițială și continuă

4.6. Promovarea și aplicarea managementului bazat pe performanță

4.7. Dezvoltarea comunicării și informării publice

Rezultate așteptate

1. Grad crescut de înzestrare cu mijloace tehnice și echipamente moderne care să acopere nevoile pentru toate tipurile de risc și misiuni cu care poate să se confrunte personalul operativ al IGSU

-
2. Extindere patrimoniu imobiliar, îmbunătățire condiții de muncă, modernizare spații existente și consolidare a clădirilor cu risc seismic ridicat
 3. Deficit scăzut de încadrare a statelor de organizare (sub 5% pe fiecare categorie) și corectarea dezechilibrului în structura pe vârste a personalului
 4. Nivel ridicat de perfecționare și specializare a personalului, bazat pe competențe
 5. Sistem de formare profesională și continuă modernizat
 6. Organizarea muncii și proceduri administrative performante
 7. Comunicare și informare publică performantă
 8. Sistem de comunicații și tehnologia informației modernizat în conformitate cu evoluțiile din domeniu
 9. ISO 9001 și CAF implementate la nivelul IGSU și a unităților subordonate
 10. Resurse financiare asigurate
-

VII. INDICATORI DE PERFORMANȚĂ

Principalii indicatori de performanță ce vor arăta măsura în care au fost realizate obiectivele sunt:

- ❖ Timpul de răspuns în situații de urgență (urban, rural):
 - 1. Stingerea incendiilor:**
 - 8 minute, în zonele urbane, la cel puțin 90% din cazurile de urgență;
 - 14 minute, în zonele rurale, la cel puțin 75% din cazurile de urgență.
 - 2. Acordarea primului ajutor calificat:**
 - 6 minute, în zonele urbane, la cel puțin 90% din cazurile de urgență;
 - 9 minute, în zonele rurale, la cel puțin 75% din cazurile de urgență.
 - 3. Asistența medicală de urgență în prespital:**
 - 12 minute, în zonele urbane, la cel puțin 90% din cazurile de urgență;
 - 15 minute, în zonele rurale, la cel puțin 75% din cazurile de urgență.
- ❖ Eficacitatea cadrului legislativ crescută prin adoptarea unor legi privind organizarea și funcționarea instituției, precum și statutelor pompierilor militari și voluntari;
 - ❖ Capacitatea operațională și de răspuns ridicată;
 - ❖ Sistem de pregătire și prevenire consolidat;
 - ❖ Grad ridicat de reziliență a structurilor SNMSU și a comunităților;
 - ❖ Resursă umană pregătită și securitatea muncii asigurată;
 - ❖ Noile tehnologii integrate în activitatea de prevenire, pregătire și răspuns (sistemul de telemedicină, unități de drone, sistem de comunicații de urgență pentru misiunile în tuneluri / metrou și în zonele fără acoperire etc.);

- ❖ Sistem centralizat de înștiințare-alarmare națională realizat prin asigurarea unei acoperiri de 100% a municipiilor reședințe de județ, 70% a restului municipiilor și 50% a orașelor și comunelor pe plan național;
- ❖ Grad de încredere în IGSU ridicat;
- ❖ Impact redus al riscurilor evaluate și tratate.

Indicatorii cantitativi și calitativi, aferenți activităților concrete stabilite pentru îndeplinirea direcțiilor de acțiune, sunt detaliați în Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei.

VIII. IMPLICAȚII PENTRU BUGET

Resursele financiare aferente îndeplinirii obiectivelor generale și specifice ale Strategiei se planifică în raport cu prioritățile și etapele de implementare și provin din fonduri de la bugetul de stat al României/MAI, fonduri europene, donații/sponsorizări în condițiile legii etc.

Având în vedere termenul minim în care prezenta Strategie produce efecte (10 ani), precum și faptul că planurile de acțiune pentru implementarea acesteia vor fi elaborate pentru perioade mult mai scurte (3 ani), impactul financiar estimat pentru perioada 2016-2018 este de aproximativ 103.000.000 euro, defalcat astfel:

- fonduri de la bugetul de stat/MAI - 34.000.000 euro;
- fonduri structurale (POIM, POCA, INTERREGIO) – 69.000.000 euro.

Prin intermediul Programului Operațional Capital Uman (POCU), Programului Operațional Regional (POR), Programului Operațional Competitivitate (POC), Programului Operațional Infrastructură Mare (POIM), Programului Operațional Capacitate Administrativă (POCA), IGSU va investi pentru realizarea obiectivelor strategice folosind resursele fondurilor europene structurale și de investiții.

Totodată, prin accesarea programelor de cooperare transfrontalieră sau interregională se dorește atât finanțarea obiectivelor ce au ca scop pregătirea personalului, cât și transferul de experiență și bune practici între IGSU și structurile similare din statele europene (Programul Interreg V-A Romania-Bulgaria, Programul Interreg IPA CBC Romania-Serbia, Programul Interreg V-A România-Ungaria, Programul Operațional Comun România-Ucraina 2014-2020, Programul Operațional Comun România-Republica Moldova 2014-2020 etc.).

IX. IMPLICAȚII JURIDICE

Pentru îndeplinirea obiectivelor este necesară elaborarea de noi reglementări în domeniu, precum și modificarea celor existente.

Inițiativele legislative de promovare și modificare a unor acte normative se vor realiza conform planurilor legislative anuale, fundamentate pe baza noilor necesități de adaptare și modernizare.

X. IMPLEMENTARE, MONITORIZARE, EVALUARE ȘI REVIZUIRE

Cadrul organizatoric necesar implementării, monitorizării și evaluării Strategiei presupune colaborarea tuturor instituțiilor implicate și interesate pentru a pune în aplicare, într-un mod eficient, direcțiile de acțiune și activitățile prevăzute în cadrul obiectivelor specifice ale acesteia.

IMPLEMENTARE

Documentul de implementare a Strategiei este Planul de Acțiune. Acesta cuprinde activitățile/măsurile concrete, indicatorii, termenele și resursele alocate, asumate de structurile cu atribuții și responsabilități în domeniu, din cadrul instituției.

Planul de acțiune este un document flexibil cu posibilități de modificare/completare anuală, astfel încât să reflecte dinamica schimbărilor de cerințe operaționale, stadiul îndeplinirii sarcinilor prevăzute, precum și noile situații apărute.

PROCEDURI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Anual se va elabora un raport de monitorizare prin care se va urmări stadiul acțiunilor care duc la atingerea obiectivelor, iar la sfârșitul perioadei de implementare se va realiza un studiu de evaluare.

Rezultatele obținute în urma monitorizării vor fi folosite atât pentru a evidenția posibilele îmbunătățiri viitoare, cât și pentru a lua în calcul și argumenta eventualele decizii de modificare a Strategiei și Planului de acțiune.

La finalul evaluării va fi întocmit un Raport de evaluare privind stadiul de îndeplinire al obiectivelor Strategiei, precum și emiterea/furnizarea unor recomandări privind realizarea acțiunilor ulterioare.

REVIZUIRE

Strategia în sine nu necesită o revizuire frecventă, având o durată de viață de mai mulți ani. În funcție de concluziile rapoartelor de monitorizare sau dacă mecanismele europene ori prioritățile naționale se schimbă, unele dintre obiectivele Strategiei vor fi revizuite.